

జీవితంలో విజయం సాధించడానికి మనిషికి తెలివి
శేషిలు ఉండి అవకాశాలు వచ్చినంత మాత్రాన చాలా.

-ನಿ.ಡಬ್ಲ್ಯೂ ವೆಂಡ್ರೆಟ್

సంక్లిభంలో యువజనం!

విత్త జాతి పుర్వగతికి మాలాన్ని నెనటి
బాలు, యువతీయువకులే రేపటి దేశభవిత
నిర్మేతలు. యువజనస్క్షేపి యుక్తులే దేశాఖిప్పద్దికి
బాటులు అంటూ ఉపస్థితిస్వామిన్సూ కోట్లాది రూపా
యలు వారిసంక్షేపమం, అభ్యర్థయం కోసం పెచ్చిస్తున్నట్లు
ప్రకటిస్తున్నా ఆశించిన పలితాలు కన్నించడం లేదు.
యువజనస్క్షేపి రోజులోజుకు నిరుత్సూ హం పెరిగిపోతున్న
ది. నిర్వచరస్వత్తులైన యువతీ యువకులే కాదు ఉన్నత
చదువులు అభ్యోసించిన వారు కూడా నిరాశాన్నిస్సుపాలక
లోనవుతున్నారు. పట్టణాల్లో, నగరాల్లో ఉన్న యువతీ
యువకుల పరిస్థితి ఇందుకు మినహాయింపు కాకొయినా
దేశ ప్రగతికి పట్టుగొమ్ములైన గ్రామీణాప్రాతాల్లో ఉంటున్న
యువత పరిస్థితి రాను రాను అవ్యాంత దయిసీయంగా
తయారుచుటున్నది. చదివిన చదువులకు తగట్టుగా ఉపాధి
దౌర్జ్యపోయినా జీవించేయక అవసరమైన కోసిన సంపా
దనకు సైతం నోచుకొని దుర్బరపరిస్తిల్లో కొట్టుమిట్టాడు
తున్నారు. దిగ్రి, పోస్టుగ్రామ్యయేషమ పూత్రుచేచి గ్రామాల్లో
రోజు వారీ వ్యవసాయ కూర్తికి వెళ్లేకి ఒకవేళ పరిస్తిలు
ప్రభావంతో వెల్లినా అలవాటులేని కషాపు చేయలేక దేశం
లో కోట్లాది మంది యువతీయువకులు పదుతున్న ఇచ్చం
దులు అన్నిటిన్నీ కావు. నగరాలకు చేరుకొని అరూకలితో
జీవనం గడుపుతూ పొట్టి పరీక్లకుల తయారుచుటున్న
యువజనం పరిస్థితి వర్ణనాతీతం. పనిచేసే శక్తి ఉంది.
ఉన్నంతలో కొడ్డోగోప్పి మేధాశక్తి ఉంది. కషప్పది పని
చేయాలనే ఉత్సాహం ఉంది. తమకు సంఘంలో ఒక
స్థానం కల్పించుకోవాలనే తపన ఉంది. అయినా ఏ
ఆధారం లేకి నిరుత్సూ హంతో, అర్థాకలితి అసంతృప్తితో
అల్లూడిపోతున్నారు. ఏ చిన్న ఆధారం దొరికిని కషప్పది
పనిచేయడానికి వెనుకాడం లేదు. ఇకపోతే మెడికల్,
ఇంజీనీరింగ్ లాంటి ప్రాఫెషనల్ కోర్సులు చేసేందుకు
మెరికల్లాంటి యువతీయువకులు విదేశిభాటు పదుతు
న్నారు. లక్ష్మణాది రూపాయిల ప్రజాధనంతో చదువుకున్నా
మని వారికి కూడా తెలుసు. ఇక్కడ ప్రజల దబ్బుతో
చదివి ఈ ప్రాంత ప్రజలకు సేవలు అందించాల్సిన
యువతరం ఎదోరకంగా విదేశాలుకు వెళ్లి అక్కడ నానా
ఇచ్చందులు పదుతూ తమ విజ్ఞానాన్ని మరింత పెంపాం
దించుకొని అక్కడి ప్రజలకు సేవలు అందించడానికి
ఆరాపడుతున్నారు. ఇలా విదేశాలకు వెళ్లుతన్న వారిలో
ప్రపంచంలో భారత అగ్నిస్వామిలో ఉంటే అందులో
తెలుగు రాష్ట్రాలు మొదటివరుసలో ఉన్నాయని చెప్పా
చ్చు. ఇలా వీరంతా ఎందుకు వెళ్లుతన్నారనేది ప్రత్యే
కంగా చెప్పించాల్సిన అవసరం లేదు. ఒకవేళ వీరంతా
జక్కడే సేవలు అందించాలనుకున్నా వారికి తగిన పన
తులు, వేతనాలు చెల్లించడంలో కెంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వా
లు విఫలమవుతున్నాయి. ఇప్పుడు తాజగా అమరికా
అధ్యక్షుడేగా ట్రిప్పెం కెండోసారి బాధ్యతలు స్వీకరించిన

వ్యాపి నుంచి ఆ డశం సుంచి విద్యాశయిలును పంచిన కు అన్ని విధాలు ప్రయత్నాలు చేస్తున్నారు. ఇప్పటికే వేలాది మంది విద్యార్థులకు వీసాలు రద్దు చేసి వారివారి ప్రదేశాలకు పంపే కార్యక్రమాన్ని ముఖ్యరం చేశారు. అలా పంపండంలో చేతులకు బేడీలు వేసి తరలించే కార్యక్రమం చేపట్టేందుకు కూడా వెనుకాడడం లేదు. రానురాను అమరికాకు వ్యక్తిగంగు దారులు మూకుపోతున్నాయి. ఇతర దేశాల పరిణితి కూడా అంతంత మాత్రంగానేఉండి. ఇక స్వదేశంలో నిరుద్యోగుల కోసం కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు అనేక స్వయం ఉపాధి పథకాలు చేపట్టి కోట్లాది దూషాయలు వెచ్చిస్తున్నారు. అధునాతన ప్రపంచంలో కాలాన్ని మించిన వేగంతో శస్త్రసాంకేతిక రంగాలు పురోగమిస్తున్నాయి. ఆధునిక మానవుడు అప్పర్స్సుమైన మేఘా శక్తిని సంతరించుకొని శక్తియుక్తులు, ప్రతిజి సామర్హ్యాలతో విశ్వాంతరాలపై సాధిస్తున్న విజయాల వెనుక యువశక్తి పోత్తుల అత్యంత కీల్పుండనే విషయం అందికితశిసిందే. నిప్పభారత నిర్మాణానికి ఉద్యమించి దేశకీటి ప్రతిష్టలను ఇమమడింప చేయాల్సిన పవిత్ర బాధ్యత యువజనుల భూజస్సుగ్ంధాలపై ఉండనేది కూడా నిర్మివాదాంశం. పట్ల పల్లెల్లో, ప్రతి బీస్ట్లోనూ పరిస్థితులను పర్కుడిది ఆర్థికంగా, సామూజికంగా సంస్కృతికంగా యువజనులంతా కలిసి కృపిచేస్తేనే జాతి జప్యల భిప్పుత్త సుస్థాయిపు తుందిని ఎనాటి నుంచే పొలకులు వక్కాణిస్తూనే ఉన్నారు. ఇలాంటి ఉపస్యాసాలు వింటూనే ఉన్నాం. వేలాది కోట్ల రూపాయిలు వెచ్చిస్తున్న యువజనుల అభ్యర్థులికే పనిచేస్తున్నామని పొలకులు ఎంతగా చెప్పుకుంటున్నా నిరాశానిస్సుపులు యువజనుల్లో ఎందుకు కలుగుతున్నా యనే అనుమానం రాకత్తయు. అటు గ్రామాల్లోని యువత, ఇటు నగరాల్లోని యువజనం కుల, మత వర్గ బేధాలు అనిలేకుండా అందరిలోనూ ఇవి వ్యక్తమవుతున్నాయి. తెలంగాణ ప్రభుత్వం ప్రవేశపెట్టిన రాజీవ్ యువ వికాసం పథకానికి లక్ష్మాది దరఖాస్తులు వచ్చాయి. ఆ పథకంపై ఎందరో ఆశుపెట్టుకున్నారు. ఇలా ప్రతి రాష్ట్రంలోనూ యువత సంకేమం కోసం పథకాలు చేపడుతూనే ఉన్నారు. అయితే కాగితాల్లోనేకా వాస్తవాల్లోకి వెళ్లిచూస్తే గతంలో యువజన సంకేమం కోసం పెట్టిన పథకాలు ఎమూర్చం నిజమైన అర్థాలకు అందాయో తెలుసుంది. అందులో రాజకీయ జోక్కురం, అవిశి, అతిప్రస్తావాత్మాన్ని ఎందుకు నిరోధించేకపోతున్నారు. ఫలితంగా ఎల్సో పథకాలు నిజమైన లభీదురులకు అందడం లేదు. అటు ఉద్దేశ్యాలు రాక, ఇటు స్వయంఉపాచార పథకాలు అనర్పుల పొల పుతుంటే నిరాశానిస్సుపాలకు లోనపుతూ ఆత్మపూత్యలకు పొల్పుతున్నారు కూడా లేకపోలేదు. యువజనుల్లో అత్యవిశ్వాసం పెంచాలి. అందుకు ముఖ్యంగా ప్రభుత్వ పెఖిరిలో మార్పురావాలి. యువజన సంబోమ్ కార్యక్రమాలు త్రికరణపుధిగా అమల చేయాలి.

పేదలకు దూరమవుతున్న ‘ప్రజారోగ్యం’!

ದಾಮೇಶ್ವರ ಸಾಯಬಾಬ

న నాచన సంపత్తిని నమకర్యక్రమపదంలో విఫలమయ్యారని
హ చెప్పాచ్చు. ప్రస్తుత పరిస్థితులు కూడా అందుకు విరుద్ధంగా
ఏ లేవు. దేశ అరోగ్యవ్యవస్థ ఎంత బలహీనంగా ఉండే విజ్ఞం
గ భిస్సును రోగాలు బయటపడుతున్నాయి. షైధ్య బ్రాదాలు
య మాత్రం శక్తిమేరకు ఈ రోగాలవ్యాప్తిని అరికట్టి చికిత్స అం
ం దించేందుకు కృపిచేస్తున్న ఉన్నాయి. అనాటి కరోనా నమ
య యంలో ఎందరో షైధ్యమై నెలల తరబడి కటుబంబాలకు
య దూరంగా ఉన్నారు. ప్రపంచవ్యాప్తగా కరోనా పోరులో
సా దాదాపు ఎనిమిది వేలమందికిపైగా సిబ్బంది బలైపోయినట్లు

ఒకవ్వ మరిండింపులూ తొంబ్బుమాదు మండ అన్న స్తతకు గురయ్యారు. వారంతా విధివంచితులు. మానసిక వ్యాధిగుస్తులు. కళముందు ఎం జరుగుతున్నా ప్రశ్నించ లేరు. అలాంటి వారికి కశీ ఆపరం సరఫరా కావడం ఎంతటి దృష్టితో ఉన్నామో అర్థంచేసుకోవచ్చ. నిశిలీ, నాసి రకం మందులు ఎందరి ప్రాణాలో తీసున్నాయి. నగరాల్లో తైవేట వైద్యం అందుబాటులో ఉండడంతో కొంతవరకు భర్తిద్వా వైద్యం లభిసున్నది. కానీ గ్రామాల పరిస్థితి దారు ఓంగా ఉది. ప్రభుత్వరంగ ఆస్పత్రులు, ఆలోగ్య కేండ్రాలు హోలిక వసతుల నంక్కోఫంలో కొట్టుమిట్టాడుతున్నాయి. గ్రామీణ ఆలోగ్య ఆవసరాల కోసం పనిచేస్తున్న ప్రాథమిక ఆలోగ్య కేండ్రాలు ద్వారానిష్ట ద్వారాణాకు ఏ

ఒక్క మాట

అవుట్లోనే అంతర్జాతీయ నివేదికలు వెల్లడించాయి. అన్నింటి కంపెనీరంగా వైద్య సిబ్యూండి ఈ కరోనాను నియంత్రిం చేందుకు సిద్ధంగా ఉన్నా అవసరమైన వెంటిలేటర్లు, బెస్ట్ లేకపోవడం నిస్పత్తయంగా ఉండిపోవాలి వచ్చింది. ఏది ఎమ్మొనా కరోనాయే కాదు విషయారాల నుండి ప్రదానంగా నిరుపేదలను కాపాడడంలో విఫలమవుతున్నారనిచెప్పాచ్చు. ఇంతటి భారీ నష్టాలు మాసిన తర్వాత కూడా గుణపారం నేర్చుకోకపోవడం దురదృష్టం. పాలకులకు ఎన్నో ప్రాధా న్యాతలు ఉంటాయి. ఇట్లు కోసం, సీట్లు కోసం, ఆధికారం కోసం పరాలు గుప్పించడం, అపి తీర్చేందుకు వందల కోట్లు కాదు లక్షల కోట్లు రూపాయలు వెళ్లించడం సహజమే, అవ సరం కూడా. కానీ అదే సమయంలో ప్రజలోగ్గం విషయంలో తీసుకోవాల్సిన జ్ఞాగ్రత్తలు, చర్చలు నిధుల కేటాయింపులు అంశాలకు అంతగా ప్రాచార్యత జ్యవడం లేద నేడి కేంద్ర, రాష్ట్రాలు వైద్యరంగానికి కేటాయిస్తున్న నిధులను ఒట్టి తెలుస్తుంది. రౌష్టు అవసరమే. సంబంధమ పథకాలను కాడనటే. దార్శిర్ఘ్యరేఖకు దిగువనున్న నిరుపేద, నిర్వాగ్యాలకు చేయాతనందించాల్సిందే. అందులో మరొ వాడనకు తావులేదు. అదే సమయంలో వైద్యరంగాన్ని విసురించడం ఎంతటి ప్రమాదానికి దార్శితీస్తున్నదో తరచుగా బయటపడుతున్నది. కళముందు ప్రాణాలు బోతున్నా కానీ సమయంల్లో కాదూ చేయలేని నిస్పత్తయాస్తితిలో ఉన్నామనటి ఎమునకోవాలి. ఎన్నో విదేశాలతో పోల్చినా భారతదేశంలో వైద్యరంగానికి కేటాయిస్తున్న నిధులు అతంత మాత్రంగానే చెప్పాచ్చు. ఉన్న నిధులను సక్రమంగా వెళ్లించడంలోకాదా పర్యవేక్షకాలోపం స్పృష్టంగా కనసపడుతున్నది. అనిసీతికూడా వైద్యరంగంపై తీవ్ర ప్రభావం చూపుతున్నది. మొన్న ప్రాదరాబాడ్ నదిబొడ్డులో ఉన్న ఎరగడ్డ మానసిక వైద్యశాలలో రోగులకు సరఫరా చేసిన ఆపరాలో కల్పి ఉండడంతే

మానసిక రీస్యూలకు వైకల్యమే శాపమా?

భూరిత పాల్ఫ్లమింట్ ద్వారా ప్రజల హక్కులను కావాడ టూనికి చట్టాలు రూపొందించబడినవి. వీళీలో కార్యక్రమాలులు, బాలలు, వృద్ధులకు ప్రత్యేక హక్కులు కల్పించబడినవి. వికలాంగుల హక్కుల చట్టం ప్రకారం సమాన హక్కులు, సమాన అమకాశలు, గౌరవం, వివక్షత నిర్ధారించబడానికి 'వికలాంగుల హక్కుల చట్టం2016ను పార్లమెంట్ అమోదించబడి 19 ఏప్రిల్ 2017 అమలు కాబడుతుంది. ఈ చట్టం ప్రకారం అంధత్ర్యాం, ధృతీలోపం, కుష్ణ, వినిషికిలోపం, చలనం లేని వైకల్యం, మానసిక వైకల్యం, మానసిక అనారోగ్యం లాంటి లోపాలు గుర్తించబడినవి. ఇలాంటి లోపాలున్న వ్యక్తులకు ప్రభుత్వాలు, ప్రభుత్వం సంస్థలు వారికి సమాజంలో ప్రత్యేక గుర్తింపు కల్పించే బాధ్యత కలదు. 2014 సంవత్సరం ఒక నివేదిక ప్రకారం తెలంగాణ మొత్తం రాష్ట్ర జనాభాలో 12.2 శాతం వికలాంగుల సంఖ్య ఉండవి ఒక అంచనా. వికలాంగులు మానసికంగా కృంగిపోకుండా వారి మనిషిమాసం కొరకు, రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఆర్థిక పునరవాహనం కొరకు పించన్, ఇతరులపై ఆధార పదకుండా ఉన్నత విద్యలో రిజిస్ట్రేషన్సు, డైలు, బస్సులలో ప్రత్యేక రాయల్లు, బ్యాంక్, పోస్ట్ ఆఫీసులలో ప్రత్యేక క్రూళెన్ వసతి కల్పించింది. వికలాంగులు అనగానే ప్రజల

మనస్య లో తశుక్కున మెరిసేవారు అంధలు, బధిరులు
మాత్రమే, పుట్టుకత్తే కొంతమంది మానసికంగా శారీరక
ఎదుగుదల లేసి చాలా మంది సమాజం, కుటుంబంలో
ఆదరణ లేక ఇతరులకు చెప్పుకోలేని స్థితి జీవిస్తున్నారు.
ఇలాంటి వారిని
ప్రభుత్వం, ప్రభు
త్వ సంస్థలు
గుర్తించి వారికి
అవకాశాలు కల్పి
స్తున్నాయి. మాన
సిక వికలాంగులలో
మానసిక వైకల్యం,
మానసిక అనా

లోగ్యం అనే రెండు రకాలు. వీటిలో మానసిక వైఖల్యం
పుట్టుకత్తే వచ్చేది. రెండవది వారు జీవించే స్థితిలో ఉంది.
నేడు ఎక్కువగా మానసిక అనాలోగ్యంతో బాధపడుతున్నా
రు. చదువుల కొరకు తల్లితండ్రులు, మిద్యాసంస్థల జత్తిడి,
ప్రేమ వైఖల్యం, నిరు ద్వీగం, పేదరికం, ఐ.టి రంగాల్లో

వసి భారం, మాడక ద్వారా నేనును, రోడ్సు, రైలు ప్రమాదాల వలన కూడా మానసిక అనారోగ్యం పొత్తె ఎటువంటి గుర్తింపు, అడరణ లేక జీవహృదాలుగా జీవిస్తున్నారు. వీరికి రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ద్వారా ఎటువంటి సాకర్యాలు లభించుట లేదు. ద్వేర్యేలలో అన్ని రకాల వికలాంగులతో పాటు వారి అనుమతరులకుకాదా రాయితీలు కల్పిస్తున్నారు. తెలంగాణా రాష్ట్ర రోడ్సు రవాణా సంస్కరణలో మహిళలకు ఉనిత బస్సు సౌకర్యం, విద్యుత్తులకు వికలాంగులకు, విశేషరులు, బ్యాం పాసులు ఇస్తూ రాయితీలు ఇస్తుంది. నగరాల్లో ఉన్న మానసికవ్యాధి నిపుణుల వద్దకు మానసిక రోగులు చికిత్స కొరకు రావడం ఖర్చుతో కూడుకున్న వ్యవహారం. వీరి ప్రయాణ నిమిత్తం రాష్ట్ర రోడ్సు రవాణా సంస్కరణ బస్సుల్లో పాసులు, రాయితీలు లేవు. పాశ్చమంట ఆమాదించిన వికలాంగుల చట్టం2016 ప్రకారం మానసిక అనారోగ్యంతో బాధపడే వారికి రాయితీ లు ఇవ్వాలి. దేశంలో అత్యంత పొర్చుమంటలో ఆమాదిం చిన చట్టాలను కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు ఖఫితంగాలామలు వరచాలి. కావున తెలంగాణ రాష్ట్ర రోడ్సు రవాణా సంస్కరణ నడిపే బస్సులలో మానసిక వైకల్యం, మానసిక అనారోగ్యంతో బాధపడే వారికికూడా ప్రత్యేక పాసులు, రాయితీలు ఇవ్వాలి. ●

పోపుకావరి లోపమే వ్యాధులకు మూలం!

A portrait photograph of Dr. S. Venkateswaran, a middle-aged man with dark hair and glasses, wearing a light-colored striped shirt.

ర ఎంచ తుపం భద్రతా నుత్పి వాన్ని మొట్టమొదటి సారిగా 2019లో ఫునగా జరువుకున్నారు. 'ది పుచర్ అఫ్ పుడ్ సేష్టి' అనే నినాదంతో జెసీవాలోని అడిన్స్ అబ్బాకా కాన్సర్ రెస్ప్సిలో అహర భద్రతను మరింత బల్లాపేతం చేయాలంటా పిలుపు నిచారు. ప్రజల్లో ఆక్రమరథించిన ప్రశ్నలు ఉన్నాయి.

అవన్నరల కండక చాలా పెచ్చుట. నీను తె జాబితాలే చేరినా మొదటి స్థానంలో ఆహారమే ఉంటుంది. ఎందుకంటే ఆహారం లేకుండా స్ఫ్రెష్లో ఏ ప్రాణి జీవించలేదు కాబట్టి. కానీ ప్రస్తుత రోజుల్లో మనుషులు లక్షల రూపాయలు సంపూర్చిస్తున్నా కూడా కడుపు నిండా భోజనం చేయడం లేదు. బరువు పెరగుతామనో, లాషైపోతామనో ఇలా కార ణాలు చెబుతున్నారు. కొండరేమా తినడానికి తీండి లేక అవసరు పడుతున్నారు. ఈ దెండు కార్బాల వల పోప

రాజుకుష్ణయు
సంగన భట్ట
మరింత అవగాహన కల్పించాలన
ఉద్దేశంతో ఈ ఏడాది కూడా ఈ
దినోత్సవాన్ని సరికొత్త ఛిమెత్తే
ఘనంగా నిర్వహించున్నారు. వరట్ల పౌర్తీ ఆగ్రహించేసన్న
పక్కరాజ్యమితికి చెందిన పుడ్ల అండ్ అగ్రికల్చరల్ ఆగ్రహి
జేమస్ సహకారంతో ఈ దినోత్సవాన్ని నిర్వహిస్తుంది. ఆహార
భద్రత అనేది ప్రభుత్వాలు, ఉత్సత్తిదారులు, విని
యోగదారులు మధ్య భాగస్వామ్య భాధ్యత. అంతేకాదు
మనం తీసుకునే ఆహారం సురక్షితమైనదేనా అని నిర్ధారిం
చడంలో తైతు నుంచి కూలివరకు ప్రతి ఒక్కరి పొత్తుకుంది.
ఆహార భద్రత కోసం తగు చర్యలు తీసుకునేలా ప్రపంచ
దేశాలను ప్రోత్సహించడం, ఆహార కొరత సమస్య ఉత్ప

లభంగ ఆశాలవ ఎంత దొంగం అంత మంచిదని నిపుణులు చెబుతున్నారు. ఫాస్ట్ ప్ర్స్ అనలు తినక పోవడం చాలా మంచిది. చిన్నారులకు కనీసం 9నెలల వరకు తల్లిపొలివ్వాలి. పుట్టగానే డబ్బాపాలను అలాటు చేస్తే అప్పటి నుంచే వారిలో పోషకాహార లోపం తల్లితే అవకాశం ఉండని హెప్పురస్తున్నారు. పోషకాహారం తీసుకోవ దంతంపోటు తగినంత వ్యాయామం చేయడం కూడా చాలా అపసరం. మన భూమి మీద మనిచి తిగసలిగే మొక్కల జూతుల సంఖ్య దాదాపు 30వేలు ఉన్నాయని నిపుణులు చెబుతున్నారు. ప్రవంచ వ్యాప్తంగా 852 మిలియన్ మంది దీర్ఘకాలంగా అతి పేదరికం కారణంగా ఆకలితో అలమటిస్తున్నారు. ఈ సంఖ్య నిరంతరం పెరుగుతూనే ఉంది. అందుకు కారణాలు అనేకం. విపరీతమైన జనాభా పెరుగుదల, వాతావరణ మార్పు, అపార ధాన్యాలను జీవ ఇంధనాల కోసం ఉపయోగించడం, మాలిక ఆహార ధాన్యాల ఉత్పత్తి తగించి లాభాయకమైన వాణిజ్య పంటలవైపు మొగ్గ మాపడం ఇలా ఎన్నో కారణాలు. వీటి వర్యమానంగా అపార ధాన్యాల ధరలు అందుబాటులోకి లేనంతగా పెరగడం మరో సమస్య ప్రవంచ జనాభాలో దాదాపు సగం పట్టణాలు, నగరాలలో జీవిసున్నారు. అభివృద్ధి చెందుతున్నదేశాల్లో 70 లక్ష ఏక్టుల విస్తరణ చేయబడి ఉంది.

ఎదుగ్గేనేలా వారికి పొష్టికర్మను ఆహారం అందుబాటులో
 ఉండేలా చేయడం వంటివి తమ ప్రధాన ఎజెండాగా వరల్డ్
 పోల్ ఆగ్రాసైషన్ హేర్లోంది. ఈరోజుల్లో అన్నం విలువ
 కొంత మందికి తెలుస్తుంది. ఎదుకుంటే అన్నం తీవ్రాపాది
 కన్నా దానిని పండించే వారికి దాని విలువ తెలుస్తుంది.
 ఆహారం పౌరీయమానికి ఒక్క నిమిషం చాలు, కాని ఆ ఆహార
 రాస్సి పండించడానికి కనీసం మాడు నెలలు పడుతుంది.
 ఆ విషయం తెలియక చాలా మంది దానిని వృధా చేస్తారు.
 దీనికి సంబంధించే అంటే ఆహార భద్రతను దృష్టిలో పెట్టు
 కొని ఈరోజున ప్రవంచ వ్యాపాగా ప్రవంచ ఆహార భద్రతా
 దినోత్సవం జరుపువుంటారు. ఇకరు రోజంతా కష్టపడికూలి
 పనులు చేసి డబ్బు సంపాదిస్తారు. ఇంకాకరు రోజంతా ఏసీ
 గదుల్లో కంచుటట ముందు కూర్చొని కుస్తి పడతారు.
 ఎవరు ఎలా కష్టపడినా అది కడువు నింపుకోవడానికి. కోటి
 విద్యులు కూడి కోరకే. ముందు కడువు నిండాకి మనిషి
 మరో దాని గురించి ఆలోచిస్తున్నారు. ప్రస్తుతం కనీస

గేందుకు బ్యాక్‌రియా, వైరస్, పరాన్స్ జీవులు కారణం. అధిక మొత్తాదులో వాడే రసాయనిక ఎరువులు, నిల్వ చేసిందుకు, రుబి కల్పించేందుకు ఉపయోగించే రసాయనాలు కూడా చేటు చేసేవి. ఎలాంటి జబ్బులబాగిన పడకండూ ఉండేందుకు అవసరమైన ఆహారం తీసుకోవాలి. పండ్లు, కూరగాయలు, పవ్వు ధాన్యాలతో పాటు గింజలు, విత్తనాలు, వల్లీలు, శనగలు, ఉలపలు, బొబ్బర్లు, జీడిపవ్వు, బాదం పవ్వు, వాల్సన్స్ పంటివి ప్రతి రోజు తీసుకోవాలి. ఖార తీయలు రోజు కనీసం 400గ్రామమల కూరగాయలు, పండ్లు తీసుకోవాలని భారత పోవాకాపర సంస్థ చెయ్యితోంది. రాగులు, జొన్నలు, వరి, గోధుమ పంటి ధాన్యాల్ని కూడా ఎత్కు వాగా తీసుకోవాలి. మరీ ప్రత్యేకంగా కొప్పలు, చెక్కర, ఉప్పు వాడకాన్ని చాలా తక్కువగా వాడటం ఉత్తమం. 50శాతం కేలరీలు అందిస్తున్న పంటలు 8 రకాలు ఉన్నాయి. బార్లీ, బీస్ట్, వేరుశనగ, మొక్కజోన్స్, వరి, జొన్న, గోధుమలు వీటినంత ఎత్కువగా ఆపరంలో భాగం చేసుకోవాలి. బయట

మన విడిట్ పేజీకి..

ఆర్థిక, సామాజిక, రాజకీయ విశ్లేషణాత్మక రచనలు పంపగోర రఘులు మాకు పంపే వ్యాసాలు ఇతర పత్రికలకు కూడా పంపదం నశైన విధానం కాదు. సహకరిస్తారని ఆశిస్తాం. -ఎడిటర్
(e-mail: editpage@vaartha.com)

(e-mail: editpage@vaartha.com)

